

misyjne drogi

*Najważniejszym
drogowskazem pokoju
jest miłość*

Nr 1/109 styczeń – luty rok 23/2005

O. Wojciech Popielewski OMI
Nazwano Go imieniem: Książę Pokoju 4

Eugeniusz Sakowicz
Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój
Kościół nie przestaje głosić pokoju 7

Ks. Adam Wąs SVD
O dialogu chrześcijan z muzułmanami w Azji ... 11

W imię sprawiedliwości i pokoju
Rozmowa z o. Bejoy D'Cruzem OMI z Bangladeszu . 14

O. Alfons Kupka OMI
Odważna, pokojowa inicjatywa
Misjonarze benedyktyńscy budują szpital
w Korei Północnej 18

O. Wacław Hryniewicz OMI
Mijają wielkie rocznice...
Medytacja ekumeniczna 21

Bardzo ważny krok ku pełnej jedności
Przekazanie relikwii świętych Grzegorza i Jana
Chryzostoma patriarchatowi Konstantynopola ... 25

Listy misjonarzy 28

O. Wiesław Krótki OMI
Ciągle zaczynam od nowa 34

Wiadomości misyjne 37

S. Celina Natanek
Tak naprawdę Afrykę budują kobiety
Wspomnienia po powrocie z Tanzanii 44

S. Tadea-Józefa Augustyn OP
Misjonarze docierają wszędzie 46

Papieskie Intencje Misyjne 48

Być z odrzuconymi 50

Okładka I:

Dziecko z plemienia Masajów z Tanzanii zwyczajem afrykańskim niesione przez matkę na plecach

Foto: KNA-Bild

Zdjęcie w środku:

Międzyreligijny Dzień Modlitw o Pokój w Barcelonie w 2001 r.

Foto: KNA-Bild

Okładka IV:

Modlitwa pielgrzymów o wschodzie słońca

Foto: KNA-Bild

Misyjne Drogi – dwumiesięcznik prezentujący pracę ewangelizacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej.

Foto: KNA-Bild

***Wszystkim
naszym Czytelnikom,
Przyjaciołom, Dobrodziejom,
i Misjonarzom
oraz wszystkim,
którzy kroczą z nami
misyjnymi drogami Kościoła,
życzymy wielu łask
od Bożego Dziecięcia,
a przede wszystkim pokoju
na całym świecie.***

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej

**Chwała Bogu na wysokościach,
a na ziemi pokój
ludziom Jego upodobania**

(Łk 2,14)

Żłóbek z Chin

Foto: Wim van der Kallen

Pragnienie pokoju zwiastowanego ludziom, w których Bóg ma upodobanie, nie straciło na aktualności – mówią o tym żłóbki we wszystkich krajach, na każdym kontynencie. Zwłaszcza podczas Bożego Narodzenia i u początku Nowego Roku to pragnienie pokoju staje się przedmiotem naszych życzeń. Przecież nie ustają wojny, zniszczenia, nie ustaje nienawiść i wiemy, że dopiero powszechne zwróce-

nie się ludzi ku Bogu zapewni światu prawdziwy pokój. Dlatego też nie przestajemy nieść światu Dobrej Nowiny o Bożej miłości, która jest najważniejszym drogowskazem pokoju.

W tym duchu oddajemy naszym Czytelnikom ten kolejny, pierwszy w 2005 roku numer „Misyjnych Dróg”. Niech Bóg wszystkim błogosławi!

Redakcja

Nazwano Go imieniem: Książę Pokoju

(Iz 9, 5)

Orędzie pokoju jest fundamentalnym przesłaniem, jakie Biblia kieruje pod adresem człowieka. Słowo Boże wychodzi w ten sposób naprzeciw wszelkim ludzkim pragnieniom pokoju oraz wysiłkom zmierzającym do wprowadzania i utrzymania go. Jednak pokój, o którym czytamy w Biblii, nie jest jedynie przeciwieństwem wojny czy stanem względnej stabilizacji i doraźnego spokoju. Jest rzeczywistością o wiele bardziej złożoną i znacznie głębszą. Właśnie dlatego odczytanie biblijnego orędzia o pokoju niesie inspirację i pozwala z tęsknotą oczekiwać Tego, który jest Księciem Pokoju. Na czym zatem polega istota pokoju, o którym mówi Pismo Święte?

Przede wszystkim pokój (hebr. *szalom*) nie jest ideą. Ma korzenie w relacji. Rodzi się z przymierza, jakie zostało zawarte między Bogiem i Narodem Wybranym. Powstała w wyniku tego układu relacja wzajemności przyniosła *szalom* – nie-naruszalność, stabilność, harmo-

nijną równowagę między partnerami przymierza, umożliwiającą im trwałą wspólnotę życiową. Ten pierwszy aspekt biblijnego pojęcia pokoju uczy nas, że pokój nie jest teoretyczną koncepcją; on rodzi się z zawiązanych więzów między Bogiem i człowiekiem, a jego fundamentem jest przede wszystkim wierność samego Boga. Kiedy bowiem relacja przymierza została w jakikolwiek sposób naruszona niewiernością ze strony człowieka, innymi słowy, kiedy rodził się niepokój – wierność drugiego z Partnerów gwarantowała przebaczenie i ponowne nawiązanie relacji, a tym samym przywracała pokój. Nie jest on zatem w tym ujęciu stanem zewnętrznego dobrobytu i spokoju, ale wewnętrznym stanem pokoju płynącego z relacji do Boga. A On sam obiecał: *Góry mogą się poruszyć i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą* (Iz 54, 10).

Uchodźca kurdyjski w Iraku

Foto: KNA-Bild

Tak pojęty pokój jest w Biblii przedstawiony i rozumiany jako dar samego Boga. Pokój staje się w ten sposób pojęciem religijnym: nie można go pozyskać i cieszyć się nim inaczej, jak przyjmując go od samego Boga. Dlatego też starotestamentalni oranci, spoglądając na niebo, gdzie Bóg ustanowił ład i porządek – *szalom*, jako część swojego stwórczego planu (Hi 25, 2), modlili się, by dary pokoju stały się udziałem ludzi: *dla Dawida i jego potomstwa oraz dla jego domu i jego tronu niech będzie pokój na wieki od Pana* (1Krl 2, 33). Wezwanie, by naród wielbił Boga, wiązało się z wyznaniem wiary, iż jest On Bogiem, który *zapewnia pokój twoim granicom* (Ps 144, 14). Wiara, iż pokój – *szalom* jest darem, którego jedynie Bóg może udzielić, wyrażona jest w niezwykły sposób w Psalmie 85. Na wołanie Psalmisty: *okaż nam Panie swoją łaskawość i daj nam swoje zbawienie* (Ps 85, 8) odpowiada Bóg, ogłaszając *pokój ludowi swojemu i świętym swoim* (Ps 85, 9). Jednocześnie bliskość zbawienia, jakie obiecuje Bóg, niesie ze sobą dar pokoju: *łaska i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój. (...) Pan sam szczęściem obda-*

Naród wybrany jednocześnie oczekiwał pokoju i nadejścia Mesjasza

Foto: K. H. Melthers

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelní.